

[Undervisningsministeren.]

har ikke selv ment mig berettiget til at tage et sådant initiativ overfor en lov, der for ikke længe siden er vedtaget af rigsdagen; jeg mente, det måtte være rigsdagen selv, der tog initiativ i så henseende, men jeg er i og for sig glad over det skete og kan tilslutte mig det synspunkt, der har været fremme i udvalget og givet anledning til dette initiativ, og jeg har derfor fremsat det fornødne forslag om ændring i lov om tipning, hvorved det muliggøres, at også fondens kapital anvendes direkte efter fondens formål.

Såfremt dette særlige lovforslag, som jeg samtidig forelægger for det høje landsting, gennemføres, er det tanken, at der årlig skal tages så stort et beløb af kapitalen, som er nødvendigt, for at der kan være halvanden million kroner til rådighed til uddeling hvert år. Bestemmelsen herom fremtræder som ændringsforslag til lovforslaget om studiefondens forvaltning, og virksomhed,

Under behandlingen i folketingsudvalget er der yderligere stillet nogle mindre ændringsforslag til det sidstnævnte forslag. Med hensyn til bestyrelsens sammensætning har der været enighed om, at der ikke bør være nogen repræsentant for rigsdagen i bestyrelsen, og lovforslaget foreslås altså ændret på dette punkt.

Jeg skal endvidere nævne, at der er sket en henvendelse fra de danske studerendes fællesråd, hvori de anmoder om, at der åbnes mulighed for medlemsskab i fondens bestyrelse for een repræsentant for de akademiske studerende og een repræsentant for de ikke-akademiske studerende, under forudsætning af at disse sidste bliver i stand til indenfor et rimeligt tidsrum at vælge en fælles repræsentant. Jeg skal heroverfor sige, at fondens bestyrelse efter det foreliggende lovforslag jo kun skal foretage fordeling af fondens midler i hovedsummer til de forskellige styrelsesgrene, hvorunder de forskellige uddannelsesområder sorterer, medens den endelige uddeling af legater og lån skal ske gennem de bestående stipendieudvalg og låneinstitutioner, og det er vel netop overfor disse direkte uddelende organer, de studerende har brug for at kunne fremføre deres synspunkter. Men jeg er på den anden side ikke blind for, at det måske kunne have sin betydning, at der allerede i selve fondsbestyrelsen var repræsentanter for de studerende, så hvis det er muligt at vælge en repræsentant fra den ikke-akademiske verden, er jeg meget villig til at tage denne sag under

overvejelse. Forholdet er jo det, at lovforslagets § 3 indeholder den bestemmelse, at undervisningsministeriet bemyndiges til at udvide bestyrelsen med indtil 5 medlemmer, såfremt forholdene måtte gøre det ønskeligt, og det er altså muligt på et senere tidspunkt at optage sådanne repræsentanter for de studerende i bestyrelsen.

Loven er foreslået ændret således, at fonden kan begynde sin virksomhed straks efter lovens vedtagelse, men under hensyntagen til, at fondens størrelse fremover gennem årene er usikker, desværre, foreslås der optaget en bestemmelse om, at loven optages til revision i rigsdagssamlingen 1954—55.

Endelig skal jeg bemærke, at der til tredje behandling af lovforslaget i folketinget blev stillet ændringsforslag om en tilføjelse om, at fonden benævnes „Ungdommens Uddannelsesfond“. Jeg finder, at denne benævnelse indeholder en rammende karakterisering af fondens formål, og jeg kan derfor fuldtud tilslutte mig dette. Det synes praktisk at give fonden et navn, og jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt, at ordet tipning forekommer i dette navn. Det kan jo ske med årene, at også midler fra anden side kan komme ind i denne fond, og så er det uheldigt, hvis den specielt står som en tipsstudiefond. Benævnelsen „Ungdommens Uddannelsesfond“ har den almene karakter, som er nødvendig i dette tilfælde, og derfor glæder jeg mig over, at man har kunnet finde et sådant navn.

Jeg skal nu tillade mig overfor det høje ting at anbefale lovforslagene, således som de er vedtaget af folketinget, til en velvillig og hurtig behandling.

Sæderup: I den oprindelige lov om tipning, loven af 9. juni 1948, nævnes i § 7, hvad tipningsmidlernes overskud skal bruges til, og vi ser her, at når overskuddet overstiger et bestemt beløb og tilbørligt hensyn er taget til idrætsformålernes naturlige førstefødselsret, skal en del af restbeløbet anvendes til formål af almindelig kulturel karakter, herunder bl. a. til understøttelse af studerende. Her møder vi altså straks ved lovens tilblivelse spiren til det lovforslag, vi nu har til behandling.

Ved den ændring i lov om tipning, der blev foretaget ved loven af 27. maj 1950, ændredes § 7, så det hele kom ligesom under fastere former. Der er nu tale om et bestemt restoverskud, og det hedder, at hvis dette overskud overstiger 5 mill. kr.,